

Letos 25. února uplyne 70 let od jedné z nejtragičtějších událostí novodobé historie naší země, která spustila hospodářskou, politickou i morální devastaci tehdejšího Československa na dlouho dobu.

V souvislosti s výročím komunistického Vítězného února 1948 je děsivou skutečností, že v naší republice jsou velice aktivní subjekty (dokonce v Poslanecké sněmovně a okolo Kanceláře prezidenta republiky), které usilují o skutečný návrat České republiky zpět do minulosti a přejí si nastolit poměry velmi podobné těm, jaké nastaly po komunistickém puči 25. února 1948.

Ztrácejí Češi, Moravané a Slezané svoji paměť? Neznají snad historii vlastní země, nepřemýšlejí a nemají vlastní názor, jestliže podléhají laciné populistické demagogii, dezinformační kampani ruských trollů, když v parlamentních volbách volí prospěchářské podvodníky, demagogy i extrémisty, a dokonce pomáhají komunistické straně do vládní pozice, či v případě prezidentské volby se smířují s vítězstvím lži, demagogie a hulvátství?

Výsledek referenda o přistoupení ČR k Evropské unii v červnu roku 2003 jednoznačně ukázal zájem českých občanů o demokratické směřování ke svobodné společnosti západního typu. Podmínky našeho členství byly tehdy pečlivě a dlouho předem konzultovány a projednávány s reprezentanty Unie. Vláda i voliči dobře věděli, co je případně v unijním svazku čeká.

Nynější zahrávání s myšlenkou opuštění EU je velice nezodpovědné právě z toho důvodu, že teprve po rozhodnutí lidu o nějakém Czexitu bychom mohli vážně jednat o podmínkách další spolupráce s Evropskou unií a s jejími členskými státy. Je zcela naivní předpokládat, že by si Česká republika vydobyla pozici a podmínky, jakých dosáhne Velká Británie. Co však víme jistě už dnes je, že nějaký Czexit by znamenal politickou a kulturní separaci a ekonomickou tragédii pro naši republiku.

Opuštění hospodářského prostoru EU by pro ČR znamenalo zavedení cel, odchod zahraničních i některých tuzemských podnikajících subjektů, útlum činností resp. uzavření mnoha domácích firem, zvýšení nezaměstnanosti, chudý stát a dlouhodobě deficitní státní rozpočet, nemluvě o zastavení růstu HDP. Šlo by o propad ekonomiky o zhruba tři desítky let zpátky, pokles reálné kupní síly masivním zdražováním veškerých výrobků a služeb bez šance na valorizaci příjmů a důchodů. Zhoršení životních podmínek by postihlo bez výjimky všechny skupiny obyvatelstva. Opuštění Schengenského prostoru by omezilo svobodu pohybu (cestování). Všeobecný pád přibližně do 80. let minulého století by jistě přivodil opět emigraci velkého počtu inteligentních, schopných, talentovaných a demokraticky smýšlejících osob převážně do prosperujících liberálně demokratických zemí odmítnuté Evropské unie.

Připočítáme-li ještě možné vystoupení z NATO, paralela s Únorem 1948 je ještě věrohodnější, a představa budoucnosti země ještě tragičtější. Nechráněné hranice při absenci dostatečné vlastní obranyschopnosti by se staly lákavou pozvánkou pro vůdce, kteří rádi zabírají cizí území. Pak už by zbývalo jen faktické připojení k nové mocnosti.

Klub angažovaných nestraníků proto apeluje na spoluobčany, aby se zamysleli, co všechno nesmyslného, podlého, zlého a nelidského se dělo v naší zemi po tzv. Vítězném únoru 1948. KAN vyzývá zodpovědné lidi, aby nepodlehli šířeným účelovým lžím a snahám cíleným k opuštění EU a NATO. Pokud by taková změna byla opět nazývána vítězstvím pracujícího lidu, pak by tím „lidem“ byl tentokrát lid pracující ve prospěch cizí mocnosti.

V Praze dne 20.2.2018

Milan Tausch, Jiří Domlátil, KAN

